Saltwater

On Iunie 11, 2018

Niciodată nu vei putea aprecia o formă de existență a perfecțiunii, dacă nu te alimentezi din adâncimile nemărginirii ei.

Pe parcursul vieții mi-am făcut fără odihnă însemnări despre visuri înalte, ambiții extrem de mari pentru un artist al cuvântului și al frumuseții veșnice, a căror semnificație o poate da numai marea. Această forță a naturii, plină de o subtilă poezie a mișcării valurilor, cu sclipirea și framătul sunetului lor, își păstrează nealterată splendoarea peste timpurile Iliadei și ale Odiseei.

Întinderea nesfârșită în care răsună cântecul sirenelor și glasul stins al poetului, șlefuitor de metafore, pare în stare să orchestreze alcătuirea multor vieți, să unească lumile sau să le absoarbă într-un abis nesfârșit. Un singur gând pare să-mi șoptească despre iubire și credință, prin apariția misterioasă a unei armonii inefabile ce va fi trăită sub forma unei fericiri oceanice: să plec într-o lungă călătorie ce bifează ca destinație tărâmurile neștiute ale universului mitic.

Cufundându-mă în visuri, precum se cufundă nisipul fin în marea întinsă, necunoscută și totuși atât de familiară, mă simt ca și când aș adopta o metodă de deplasare dintr-o realitate în alta, o proiecție de perspectivă asupra experienței de a circumscrie printr-o linie de contur o arie spațială, definind-o din afara unei forme de asociere impusă de gândirea de gloată spre înăuntrul unei arte însuflețitoare.

Pentru o clipă ce seamănă cu eternitatea, o renaștere la altceva decât ceea ce era înainte, intru în posesia unor secrete adunate peste timpurile străvechi când trăirea și gândirea se contopeau într-un singur tărâm.

Toate cele care pier în mine par a renaște mereu din forța de creație a experienței de navigare într-un spațiu virtual, acceptat de nemurire ca pe un document vechi, în formele pe care le cunosc doar cântecul mării și solo-urile brizei de vară. Răsăritul unei iubiri solemne sau apusul unei zile toride, sunt sugerate într-o manieră sintetică, evanescentă, dar fermecătoare, în cadrul unei compoziții alcătuite din pete de culoare, predominând albastrul și verdele, vizavi de actul plăsmuirii unor noi orizonturi de vis și de speranță.

Leadership: Apelezi la o nouă versiune de transformare personală, utilizând ecourile intense ale unui TOT nesfârșit pentru realizarea imaginilor din acea parte greu accesibilă a unei realități receptată doar în plan artistic?

Când artistul contemplă nesfârșitul mării, imanent proceselor de percepție a profunzimii ei reflectată prin comparații și alte figuri de stil (abilitatea vizuală de a percepe dimensiunea fiecărei clipe), el izolează forma și conținutul întregului univers ca pe o existență separată de fondul extensiei frumuseții care îl înconjoară.

Așa se face că pentru unul ca mine, prins în angrenajul cuvintelor al cărui efect de suprarealitate posedă un nesfârșit potențial de expresivitate, măsura de înțelegere a vieții rezidă din curiozitatea vie pentru cele ce alunecă într-un abis fără fund, și țâșnesc pe neașteptat ca un torent într-o exprimare creativă. Una este să observi o realitate, cu alt totul altceva este să trăiești în ea.

Mesajul atât de abil camuflat într-un soi de rezumat al timpului, adus de valuri într-o sticluță transparentă, de culoarea oglinzilor retrovizoare, îmi apare în lumina roșiatică a inseratului și mi se pare cât se poate de clar: sunt mult prea mic într-o lume mult prea mare. Numai pictura, prin năzuința ei de a reda materialitatea spațiului modelat în adâncime, se îndreaptă spre ambițiile unei teorii de a se extinde dincolo de vuietul mării, unde se simte aroma depărtărilor.

Marea îți dă fiori și clipe de soare, îți dă furtuni și minunate oaze de liniște. Întinderea plină de cunoaștere a acestui colos plin de înțelepciune, desfăcându-și brațele până la țărm ca și când ar vrea să-i testeze rezistența, oricum șlefuindu-i marginile, este exemplul pe care de atâtea secole bătrânii îl dau celor tineri: niciodată nu vei putea evalua o capodoperă dacă nu contribui la desăvârșirea, nemurirea și dumnezeirea ei.

Leadership: Încerci să-ți dovedești adevărata forță de creație rămânând la stadiul "constatator" al unei compatibilități depline prin exigențele unui prezent etern care este reactualizat de trăirile cele mai intense?

Pentru a nu știu câta oară simt nevoia stranie să calc pe urmele lui Ulise sau Dionysos, asemenea stelelor rătăcitoare, să ascult melodia plină de flaut a mării, să fiu suflarea de vânt care te poartă mai departe decât îți permite destinul, să mă aventurez dincolo de răbdarea timpului. Doar ca să imprim într-o scriere fără egal ideea de fluiditate spirituală.

Marea are o singură formulă de penetrare pe care o simte toată lumea, dar numai exploratorul Jacques-Yves Cousteau a găsit cuvintele potrivite s-o exprime cu atâta rafinament stilistic: *"odată ce și-a aruncat vraja, te ține prins în mrejele ei pentru totdeauna".*

Ca un filosof antic, marea mă domină prin învățături moralizatoare, vorbindu-mi din revărsarea unei dureri care mă privește exclusiv, din amploarea relațiilor simbolice pe care le poate exprima ca mijloc de limbaj (de configurare și expresie) al artei picturii, în turul unui joc speculativ al conștiinței privitor la limitele ființei. Toate acestea fiind sublimate într-o vibrație seismică care descarcă înalta tensiune a trăirilor cele mai complexe: visarea și imaginația.

Ea răspunde aspirațiilor inimilor simple, dar numai acelora ce i-au măsurat abisul.

Dacă ar trebui să mă descriu în câțiva termeni "oceanici" m-aș considera norocos, deplasând astfel cursorul interpretării dinspre artistic înspre psihologic, filozofic și existențial. Şi mi-aș atribui, cu o oarecare urmă de culpabilitate, un drept Dumnezeiesc, reprezentând calitățile neîndoielnice ale unei realități agitate, ca omagiu adus singurătății care își dobândește, astfel, funcția creatoare și întemeietoare: dreptul de succesiune asupra unui conținut plin de enigme care se poate descifra numai printr-o cunoaștere ezoterică.

Leadership: Ești în stare să-ți descifrezi conținutul plin de sentiment într-o singură zonă de impact dintr-o întindere nesfârșită care depășește toate adversitățile unui destin care te urmărește fără să știi?

Cu o duioasă băgare de seamă, dornică să-și clarifice sentimentele, marea îmi aduce în atenție o mică bucățică din vastul discurs interior al împăratului Hadrian care își rememora viața cu un aer rătăcit, grav și sfâșietor, dominat de o pasiune moralizatoare:

"Pe vremuri, când mă gândeam la propriu-mi sfârșit, aidoma unui cârmaci nepăsător de sine, ci tremurând pentru pasagerii și încărcătura corăbiei, îmi spuneam cu amărăciune că această amintire se va scufunda o dată cu mine. Tânăra ființă, îmbălsămată cu grijă în străfundul

memoriei mele, mi se părea, așadar, că va trebui să piară a doua oară. Teama, atât de îndreptățită totuși, s-a mai domolit în parte. Am compensat cum am putut acea moarte timpurie. O imagine, un reflex, un ecou slab va răzbate cel puțin câteva secole. În ce privește nemurirea, nimic mai temeinic nu poate fi făcut."

Marea urmărește formarea unui spirit reflexiv, își revarsă meandrele unui destin exemplar pentru alternativa morții într-o singură simțire încremenită în nemurire, printr-o identitate vizuală, printr-un soi de rezumat al ei, de esență austeră, fără corporalitate, posedând un potențial nesfârșit de expresivitate.

Când voi mai avea ocazia, cu siguranță mă voi mai întoarce s-o contemplu prin ochii unui artist înarmat cu pretențiile unui demiurg care își asumă riscul de a face din pictură un spațiu al purității faptei creatoare, ca mod de comunicare mai directă între sensibilitatea unei lumi aflată în plină renaștere și povestea unui vis care se repetă.

Are cantitate, străbate ciclul recurent al evaporărilor, al norilor și al ploilor, are căldură, are profunzime, ascunde o comoară inestimabilă, are o putere sfințitoare, are efect terapeutic, are o experiență fără margini, are o ecologie aparte, are tărie, sensibilitate, farmec, însemnătate. Are tot ce ai nevoie ca să faci din tine un Ulise dăruit cu iuțimea uimitoare a penelului și a minții. Şi încă te învață o lecție importantă de leadership:

Niciodată nu vei putea aprecia o formă de existență a perfecțiunii, dacă nu te alimentezi din adâncimile nemărginirii ei.

Saltwater sugerează conținutul unei mări fermecătoare care își varsă albastrul în același punct, în neîntrerupta și nestingherita curgere într-un ocean mult mai vast, numit Timp, pe care universul îl conturează dintotdeauna și omenirea abia îl poate înțelege.

* Notă: Chicane - Saltwater

Source: https://neculaifantanaru.com/saltwater.html